

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΔ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2036	Ἀποτομὴ κεφαλῆς Προδρόμου (Μάρκ. 6,14-30) Τρίτη 29 Αὐγούστου 2017	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Τώρα χρειαζόταν ἕνας Πρόδρομος!

«Ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ ὅτι οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου» (Μάρκ. 6,18)

Εορτή, ἀγαπητοί μου, ἑορτὴ καὶ πανήγυρις μεγάλη. Σήμερα ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἑορτάζει τὴ **μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰωάννου** τοῦ Βαπτιστοῦ καὶ Προδρόμου.

Νὰ τὸν ἐγκωμιάσουμε, νὰ τὸν ἐπαινέσουμε; Εἴμαστε ἀνάξιοι. Ἄλλωστε ὁ Πρόδρομος δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ δικά μας ἐγκώμια· **τὸν ἐπαινέσε ὁ ἴδιος ὁ Θεάνθρωπος**. Εἶπε γιὰ τὸν Ἰωάννη ὅτι «*Οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ*» ἀπ' ὅσους γεννήθηκαν στὸν παλαιὸ κόσμο δὲν ὑπάρχει ἄλλος μεγαλύτερος (Ματθ. 11,11). Αὐτὸ ψάλλει καὶ ἡ Ἐκκλησία· «*Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου, Πρόδρομε*» (ἀπολυτίκιον). Στὸ σύντομο αὐτὸ κήρυγμα ἂς δοῦμε τὸ μαρτυρικὸ τέλος του, ὅπως τὸ ἱστορεῖ σήμερα ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Στὴν ἐποχὴ τοῦ Ἰωάννου, ἀγαπητοί μου, στὴν Ἰουδαία βασιλευε ὁ Ἡρώδης. Ποιὸς Ἡρώδης; Στὰ Εὐαγγέλια ἀναφέρονται **δὺο Ἡρώδης**, ὁ Ἡρώδης ὁ Μέγας καὶ ὁ Ἡρώδης Ἀντίπας.

Ὁ **Ἡρώδης ὁ Μέγας** ἦταν μία ἐγκληματικὴ φυσιογνωμία, ἐγκληματίας μὲ στέμμα. Σκότωσε μὲ τὸ χέρι του τὴ γυναῖκα καὶ τοὺς δύο γιουοὺς του. Ἐπὶ τῆς βασιλείας του γεννήθηκε ὁ Χριστός. Καὶ τὸ μεγαλύτερο ἐγκλημά του ἦταν ὅτι διέταξε νὰ σφάξουν ὅλα τὰ βρέφη τῆς περιοχῆς Βηθλεὲμ ἀπὸ δύο ἐτῶν καὶ κάτω, 14.000 νήπια, τῶν ὁποίων τὴ μνήμη ἑορτάζει ἡ Ἐκκλησία μας στὶς 29 Δεκεμβρίου. Καὶ ὅπως ἀπὸ μιὰ ρίζα βγαίνουν κλωνάρια, ἔτσι ἀπ' αὐτὸν βγήκαν παιδιὰ ἐγκληματικὰ σὰν τὸν πατέρα τους.

Μεγάλη σημασία ἔχει ὁ **νόμος τῆς κληρονομικότητος**. Πατέρα καὶ μάνα, δὲν μπορεῖτε νὰ ζητε ὅπως θέλετε· ἂν δὲν εἴστε ἐγκρατεῖς καὶ ἐνάρετοι, θὰ τυραννήσετε τὴν ἀνθρωπότητα, γιὰ τὰ ἐλαττώματα ποὺ ἔχετε θὰ μεταδοθοῦν

στὸ παιδί σας. Οἱ ἐξαιρέσεις δὲν καταργοῦν ἀλλὰ ἐπιβεβαιώνουν τὸν κανόνα.

Ὁ Ἡρώδης ὁ Μέγας λοιπόν, μεταξὺ τῶν ἄλλων παιδιῶν του, εἶχε καὶ ἕνα γιὸ μὲ τὸ ἴδιο ὄνομα· ἦταν ὁ **Ἡρώδης Ἀντίπας**, ἀντάξιος τοῦ πατέρα του στὴ σκληρότητα καὶ τὴν ἀσωτία. Νυμφεύθηκε μία σεμνὴ κόρη θυγατέρα τοῦ βασιλέως Ἀρέτα τῆς Ἀραβίας, ἀλλὰ δὲν φάνηκε πιστὸς σ' αὐτήν. Σὲ ἕνα ταξίδι του στὴ Ρώμη ἔπεσε στὰ δίχτυα αἰσχροῦ ἔρωτος· ἡ Ἡρωδιδίς, γυναῖκα τοῦ Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ του, νύφη του δηλαδή, αἰχμαλώτισε τὴν καρδιά του. Ἔτσι καὶ αὐτὴ ἐγκατέλειψε τὸν σύζυγό της, τὸν ἀδελφὸ τοῦ Ἡρώδη, καὶ αὐτὸς ὁ Ἡρώδης ἐγκατέλειψε τὴ νόμιμη γυναῖκα του γιὰ νὰ πάρῃ τὴ συγγενῆ του· ἔγινε αἰμομίκτης. Ὄταν ἦρθαν στὰ Ἱεροσόλυμα κ' ἐγκαταστάθηκαν στὰ ἀνάκτορα, ὁ Ἡρώδης ἔδωξε τὴ νόμιμη γυναῖκα του, τὴ θυγατέρα τοῦ Ἀρέτα· ἐκεῖνη κατέφυγε στὸν πατέρα της, κ' ἐκεῖνος ἐξωργισμένος κήρυξε πόλεμο ἐναντίον τοῦ Ἡρώδου.

Στὰ ἀνάκτορα τώρα πιά ἡ Ἡρωδιδίς, ἡ παλακίδα καὶ ἀνδροχωρίστρα, καμάρωνε ὡς βασίλισσα. **Τὸ σκάνδαλο ἦταν μεγάλο**, τὸ συζητοῦσαν παντοῦ. Μέσα στὰ Ἱεροσόλυμα ἦταν τόσοι ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς, γραμματεῖς, φαρισαῖοι, νομομαθεῖς, διδάσκαλοι. Αὐτοί, ὡς φύλακες τοῦ θείου νόμου, ἔπρεπε νὰ ἐλέγξουν τὴν παράβασι αὐτή, τὸ δημόσιο σκάνδαλο. Ἦλεγξε κανεῖς;

«Ἄκρα τοῦ τάφου σιωπή». Ἐὰν ἤλεγχαν, θὰ ἔχαναν τὶς θέσεις καὶ τὴ ζωὴ τους. Κανεῖς δὲν τολμοῦσε. **Ἐνας μόνο**, μέσ' στὸ νεκροταφεῖο αὐτὸ ποὺ δημιουργοῦσε ἡ δικτατορία τοῦ Ἡρώδου, ἕνας παρουσιάστηκε· ἀνέβηκε στὰ ἀνάκτορα κ' **ἔρριξε τὸν κεραυνό**. Βασιλιά, εἶπε, «*οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου*», δὲν σοῦ ἐπιτρέπεται νὰ ἔχῃς σύζυγο τὴ γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου (Μάρκ. 6,18).

Πόσες λέξεις εἶν' αὐτές; Οὔτε δέκα, ἀλλὰ

ζυγίζουσαν περισσότερο από χιλιάδες κηρύγματα. Ὁ Ἰωάννης ἔβαλε τὸν δάκτυλο εἰς «τὸν τύπον τῶν ἡλῶν» (πρβλ. Ἰω. 20,25), ἤλεγξε σφοδρῶς τὴ διαφθορὰ τοῦ Ἡρώδου. Τὸ ἀποτέλεσμα· ὅπως ἦταν ἐπόμενο, τὸν συνέλαβαν καὶ τὸν ἔρριξαν στὶς φυλακὲς τοῦ φρουρίου τῆς Μαχαιρουῦτος, ἀνατολικά τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης.

Στὶς φυλακὲς ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ, καὶ στὰ ἀνάκτορα ἢ παλλακίδα καὶ αἰμομίκτρια μαζί με τὴν κόρη τῆς, ποὺ ἦταν κι αὐτὴ σὰν τὴ μάνα τῆς. Καὶ αὐτὸ τὸ κορίτσι ἔγινε αἰτία νὰ φονευθῆ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος. Πῶς;

Ἡ κόρη τῆς Ἡρωδιάδος, **ἡ Σαλώμη**, βρῆκε εὐκαιρία νὰ ἐπιδείξῃ τὸ χορευτικὸ τῆς ταλέντο ὅταν ὁ Ἡρώδης ἐώρταζε τὰ γενέθλιά του κ' ἔκανε στὰ ἀνάκτορα χοροεσπερίδα καὶ δεῖπνο με προσκεκλημένους τοὺς ἀξιωματούχους του. Ἐκεῖ ἔτρωγαν κ' ἔπιναν, καὶ στὸ τέλος ἄρχισε ὁ χορός, χορὸς ἀνατολίτικος, ἀνήθικος, ὅπου διέπρεψε ἡ Σαλώμη. Οἱ συνδαιτυμόνες τὴ χειροκροτοῦσαν, ἡ μάνα τῆς καμάρωνε, κι ὁ Ἡρώδης μεθυσμένος πιὸ πολὺ ἀπὸ τὴν ἡδονοβλεψία τῆς λέει· —Μὲ ἐνθουσίασες, μὲ αἰχμαλώτισες, μὲ κυρίευσες· εἶμαι ἕτοιμος νὰ σοῦ δώσω ὅ,τι ζητήσης, μέχρι καὶ τὸ μισὸ βασιλείου μου!

Ἡ κόρη πολλὰ μπορούσε νὰ ζητήσῃ· παλάτια, κτήματα, ἐκτάσεις, χρυσάφι, ἀσήμι... Δὲν ζήτησε τίποτε ἀπ' αὐτά. Τί ζήτησε; Πῆγε στὴ μάνα τῆς, κι αὐτὴ τὴ συμβούλεψε· —Ὅσο ὁ Ἰωάννης ζῆ καὶ ἐλέγχει, ἐμεῖς δὲν εἴμαστε ἀσφαλεῖς. Ἀσφάλειά μας εἶνε ὁ θάνατός του. Γι' αὐτὸ νὰ ζητήσης ἓνα καὶ μόνο· τὸ κεφάλι τοῦ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ... Ὡ κακία γυναικός! ἀναφωνεῖ ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος· σὲ τί βάραθρο μπορεῖ νὰ ὀδηγήσῃ τὴ γυναῖκα ἢ ἐκδίκησι!

Ὁ Ἡρώδης ἀναγκάστηκε νὰ ὑποκύψῃ· στρατιῶτες τοῦ πῆγαν στὴ φυλακὴ καὶ **ἔκοψαν τὴν κεφαλὴ τοῦ τιμίου Προδρόμου**.

Αὐτὸ, ἀγαπητοί μου, μὲ συντομία εἶνε τὸ ἱστορικὸ τῆς σημερινῆς ἑορτῆς.

* * *

Ἀπὸ τότε, ἀγαπητοί μου, ποὺ μαρτύρησε ὁ ἅγιος Ἰωάννης πέρασαν 19 αἰῶνες, μὰ **ἡ διαφθορὰ** ποὺ βασίλευε στὰ ἀνάκτορα τοῦ Ἡρώδου ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχῃ καὶ σήμερα, καὶ σὲ μεγαλύτερες διαστάσεις μπορῶ νὰ πῶ. Ὁ αἰῶνας μας ὀνομάζεται αἰῶνας τῶν φώτων, θὰ μείνῃ ὅμως στὴν ἱστορία ὡς ὁ πλέον διεφθαρμένος καὶ ἐγκληματικὸς αἰῶνας.

Στὸν αἰῶνα αὐτόν, στὴν τόσο διεφθαρμένη κοινωνία μας, **χρειαζόταν ἓνας Ἰωάννης!** Ὅχι ἓνας Αὐγουστίνος ἢ ἄλλοι μικροὶ κήρυκες, ἀλλὰ ἓνας Πρόδρομος! Ἄν ζοῦσε στὴ γῆ ἐκεῖνος, ἀσφαλῶς δὲν θὰ χαριζόταν σὲ κανένα.

Σὰ νὰ τὸν βλέπω νὰ πηγαίνει — ποῦ;

√ Πρῶτα - πρῶτα στὶς ντισκοτέκς καὶ **στὰ νυκτερινὰ κέντρα**, ποὺ φύτρωσαν ἀμέτρητα στὴν πατρίδα μας, σὰν μανιτάρια στὴν κοπριά, καὶ διαφθείρουν τὴ νεολαία. Ἐκεῖ θὰ πῆγαινε καὶ θὰ ἔλεγε· Παιδιὰ τοῦ Χριστοῦ, μακριὰ ἀπὸ ἴδω! «*Οὐκ ἔξεστί σοι*», δὲν σᾶς ἐπιτρέπεται νὰ ὀργιάζετε ἔτσι, αὐτὸ εἶνε ἔξω ἀπὸ τὰ ἦθη σας!... √ Μετὰ θὰ πῆγαινε **στὰ σπῖτια ποὺ ζοῦν ἀστεφάνωτοι**, ποὺ δὲν εἶνε ἓνα καὶ δυὸ ἀλλὰ πληθος. Πρὶν ἀπὸ ἑκατὸ χρόνια δὲν ὑπῆρχε οὔτε ἓνα διαζύγιο, τὸ διαζύγιο ἦταν ἄγνωστο. Τώρα; οἱ δικηγόροι ζοῦν κ' ἔχουν πλουτίσει ἀπ' τὰ διαζύγια, κι ὁ τόπος γέμισε ἀπὸ σπῖτια παράνομα μὲ παλλακίδες. Δὲν εἶνε πλέον μία, εἶνε πολλὲς οἱ Σαλώμες καὶ Ἡρωδιάδες. Ἐκεῖ λοιπὸν θ' ἀκούγοταν σὰν κεραυνὸς ἢ φωνὴ τοῦ Προδρόμου· «*Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν*» αὐτὴ τὴ γυναῖκα!...

√ Καὶ ὁ Πρόδρομος θὰ συνέχιζε τὸν ἔλεγχο πηγαίνοντας — ποῦ; Ἐπιτρέψτε μου νὰ μιλήσω ἀδιαφορώντας γιὰ τὶς συνέπειες. Θὰ πῆγαινε **στὴ βουλή τῶν Ἑλλήνων**, ποὺ νομοθετεῖ αὐτόματο διαζύγιο καὶ ἀποποινικοποιεῖ τὴ μοιχεία, καὶ θὰ καταντήσῃ αὐτὴ ἢ πατρίδα, νὰ μπορῆ νὰ ἀσελγῆ κάθε ἀσελγῆς δημοσίᾳ στὸ δρόμο, κι ὁ ταλαίπωρος ὁ ἀστυνόμος θὰ κρατᾷ τὸ φανάρι νὰ τοὺς προστατεύῃ, κι ἀλλοίμονο σ' ἐκείνους ποὺ θὰ διαμαρτύρωνται γιὰ τὴν ἀκολασία τῆς διαφθορᾶς. Ὡ, ἐδῶ χρειαζόταν ἓνας Πρόδρομος, ὄχι ἢ ἀσθενῆς φωνὴ ἐνὸς ἀμαρτωλοῦ Αὐγουστίνου καὶ ἄλλων ἱεροκηρύκων.

√ Τέλος ὁ Ἰωάννης θὰ πῆγαινε **στὴν Ἱ. Σύνοδο**, ἐκεῖ ποὺ συνεδριάζουν οἱ ἐπίσκοποι, καὶ θὰ ἔλεγε καὶ σ' αὐτοὺς τὰ δικά τους «*Οὐκ ἔξεστί σοι*».

* * *

Ἀδελφοί μου, ζοῦμε σὲ ἐποχὴ μεγάλης διαφθορᾶς, τὰ ἔσχατα. Οἱ θεομηνίες (σεισμοὶ κ.λπ.) δὲν μᾶς σωφρονίζουν. Ἐξακολουθοῦμε τὸ βιολί μας, τὴν ἀμαρτία μας. Κλῆρος καὶ λαός, μικροὶ καὶ μεγάλοι, πλούσιοι καὶ φτωχοί, ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι, ὅλοι ἔχουμε φύγει ἀπὸ τὸ δρόμο τοῦ Θεοῦ. Θ' ἀκούσουμε σήμερα τὸν Ἰωάννη τὸν Προδρόμο; **θ' ἀνοίξουμε τὰ αὐτιά μας;** Μακάρι. Δὲν τὰ ἀνοίγουμε; τὰ κλείνουμε; Ἔ τότε, δὲν συνεχίζω. Πιάστε τὰ βιβλία, ρωτήστε νὰ μάθετε ποιό ἦταν τὸ τέλος τῆς Σαλώμης, τῆς Ἡρωδιάδος καὶ τοῦ Ἡρώδου, καὶ θὰ φρίξετε· τέλος ἐλεεινὸ καὶ τρισάθλιο.

Εἶθε ὁ Κύριος, διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ν' ἀνοίξῃ τὰ αὐτιά ὅλων μας, **ν' ἀκούσουμε τὸ σάλπισμα τῆς μετανοίας**, γιὰ νὰ σωθοῦμε ἀπὸ τὸν ὄλεθρο, ποὺ ὀπωσδήποτε μᾶς περιμένει.

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος